

СІМ ДИВ СЕЛА ВОВЧИЦІ

Древній світ знов сім класичних чудес. Це були воїстину великі твори давніх майстрів, вони вражали уяву сучасників і нащадків своєю монументальністю і красою. Зачаровують своюю оригінальністю й сім чудес України, Рівненщини, Зарічненщини. Але і в селах є рукотворні й природні дива, які заслуговують на увагу. Тому у Вовчицькій ЗОШ підготовлено краєзнавчо-дослідницьку роботу на тему: «Сім див села Вовчиці.»

РУКОТВОРНІ ДИВА Свято-Троїцька церква

В 1991 році у Вовчицях жителі організували схід села, на якому вирішили будувати православний храм. По благословенню архієпископа Рівненського і Острозького, на зібрані пожертви вірян розпочали зведення церкви.

Головним ініціатором на будівництві був Швая Василь Олекса-

жиння відбувалося по хатах або відвідували общини сусідніх сіл (Серники, Морочна та Новорічиця). В 1945 році церква чисельно зросла і отримала дозвіл на реєстрацію в селі Вовчиці. У 1989 році було вирішено придбати будинок під Дім Молитви, в якому віруючі збираються і по даний час.

З 1992 року пресвітером церкви ХВЄ села Вовчиці є Поляхович Олександр Васильович, а дияконами - Швая Петро Олександрович та Швая Павло Остапович. Церква Християн Віри Євангельської займається благодійною та громадською діяльністю і є невід'ємною складовою життя громади села Вовчиці.

Вовчицька загальноосвітня школа I-II ступенів

Почала своє існування Вовчицька школа фактично в 1939 році. Приміщенням тоді слугувала хата поміщики Кибальчика. Коли розпочалася війна, то заняття в школі припинились, приміщення згоріло

було майже зруйноване. Починаючи з 1946 р., «Миколаєво-Гольє» відновлюють. Завдяки праці таких людей як Висоцький І.В., Сітніцький А.Р., Палій В.В., Калюта Я.Л., Чумаченко І.О., Яцковський П.В., Ліпінський Л.Д., Поліщук Т.С, Швая О.Б., Швая В.О., Швая П.О., господарство було відбудоване і збережене до нашого часу.

Захисна дамба

Переважна більшість населених пунктів розташовані вздовж річок,

вікі села Вовчиці вирішили побудувати дерев'яний міст через річку Стир. До справи підключились всі жителі села - і за кілька тижнів основні роботи по будівництву мосту були завершені. Відкрилась нова, пряма дорога через річку Стир до районного центру Зарічне і навколо інших сіл.

«Містечко»

В останні роки село Вовчиці почали розбудовувати швидкими темпами. На місці розібраної старої фер-

акі часто затоплюють на річки Стир та Стрижань. На місці розібраної старої ферми Лібрівського підгоспу виросто-

ництві був Швая Василь Олександрович. На той час він працював директором рибного господарства «Миколаєво-Гольє». Тому всю техніку надавали саме звідти. Від старого до малого, вдень і вночі люди виходили на роботу до святого храму. Отець Іван Муляр заклав перший камінь на будівництві. 12.02.1993р. відбулося відкриття храму архієпископом Рівненським і Острозьким Іринеєм на честь Святої Тройці. Першим настоятелем храму був ієрей Володимир Ясковець.

З 1995р. і по даний час настоятель церкви - Володимир Фіяло.

У 1999р. було здійснено розпис іконостасу. В 2006р. виходець з с. Вовчиці Віктор Васильович Швай пожертвував від своєї сім'ї дзвони. В 2010р. було здійснено розпис усього храму на пожертви вірян. В 2012р., за допомоги В.В.Швай, були перекриті куполи і встановлені нові хрести.

Будинок Молитви Християн Віри Євангельської

На початку ХХ століття в селі Вовчиці почала зароджуватися нова церква Християн Віри Євангельської. На перших початках слу-

жали вчителя, які вчителювали в школі, припинилися, приміщення згоріло. Навчання відновилося в 1946 році. Під школу був пристосований будинок, перевезений із Зарічного (нині це приміщення шкільного складу). В 1960р. побудоване дерев'яне приміщення школи. Із 1976 року заняття розпочалися і в цегляному приміщенні.

Рибне господарство ФГ «Вікторія»

Історія ФГ «Вікторія» бере свій початок з 1927 р. Саме в цьому році три брати з Польщі - Антоній, Анжей та Казімір Турчинські купили маєток, де за 5 років було побудоване повносистемне ставове господарство. Геодезичні роботи, проведені спеціалістом із Польщі стали поштовхом для братів, щоб побудувати серед лісів і боліт ставове господарство. У 1933 р. господарство було заріблene завезеним із Польщі рибопосадковим матеріалом. У 1939р., коли прийшла радянська влада і ставове господарство було забране у державну власність, рибоводом Кириковичем М.Ф. було прийнято 250 т. товарного коропа. Наслідки Другої світової війни негативно вплинули на господарство - воно

які часто затоплюють навколоишню територію. Чи не єдиним способом захисту земель від паводків може стати будівництво дамб, протипаводкових стін, гребель, накопичувачів паводкових вод; і безпека мешканців залежатиме лише від якості таких протипаводкових споруд. Отже, дамби – це земляні насипи, які мають невелику ширину, а довжина вимірюється кілометрами, і призначаються для захисту територій від затоплення.

Захисна дамба була збудована в 2000 році, після чергового підтоплення села Вовчиці, і слугує не тільки захистом від підтоплення р. Стир, а й дорогою до сінокосів, лісу і т.д.

Мости

Мости - це споруди, найбільш пов'язані з усіма видами діяльності людини. Існує навіть вислів про те, що мости важливіші, ніж будинки і більш святі, ніж церкви, тому що об'єднують і приносять користь в рівній мірі всім.

Коли с. Вовчиці входило до складу Російської імперії, був побудований дерев'яний міст, але його спалили під час Другої світової війни.

У 2016 році молоді, завзяті чоло-

ми Дібрівського радгоспу виросло невеличке сучасне «містечко». Це - добротні ошатні будинки, які зводять молоді сім'ї та працьовиті хлопці села: Швая Віталій Микитович, Швая Микола Олександрович, Швая Олександр Петрович, Масевич Віктор Васильович, сім'ї Швай Олександра Микитовича та Швай Анатолія Михаловича добудовують та дооблаштовують свої будинки, готовуючись до майбутнього заселення. А сім'ї Смаглюка Василя Васильовича, Швай Олександра Павловича вже проживають в новозведеному «містечку» та дбають про його благоустрій і чекають на сусідів.

СІМ ПРИРОДНІХ ЧУДЕС СЕЛА ВОВЧИЦІ

1. Річка Стир.
2. Озера: Біле, Чорне, Озерце, Бухове.
3. Чорний лелека.
4. Чорна береза.
5. Біла чапля, лебеді.
6. Риба: канальний (канадський) сомик, ротань, вугор та ін.
7. Орлан-білохвіст.

Іван Диковицький, керівник проекту